



ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ : ២៤៧.៥៤.៨៨.ក្រ. បក



អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការធានារ៉ាប់រង

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣២០/៤២១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១២១/០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០២១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨១៤/០២១ ចុះថ្ងៃទី៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៤១៦/០០៦ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីគណនេយ្យនិងសវនកម្ម

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១១៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាពក្រោមឱវាទរបស់អាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ

សម្រេច

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះកំណត់នូវវិធាន នីតិវិធី និងនិយាម សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពធានារ៉ាប់រង សំដៅធានានូវអភិបាលកិច្ចល្អ ប្រសិទ្ធភាព ការប្រកួតប្រជែងដោយស្មើភាពនិងស្មោះត្រង់ និងការការពារផលប្រយោជន៍និងការបង្កើនទំនុកចិត្តដល់សាធារណជនក្នុងវិស័យធានារ៉ាប់រង ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា ២ .-

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគ្រប់សកម្មភាពធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែសកម្មភាពធានារ៉ាប់រងខ្នាតតូច ដែលត្រូវចែងក្នុងអនុក្រឹត្យដោយឡែក និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៣ .-

វាក្យសព្ទដែលប្រើនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ៖

- **ប្រធានអ.ស.ហ.** សំដៅដល់ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ
- **គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ជើងសាធានារ៉ាប់រង ក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង និងក្រុមហ៊ុនគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង
- **ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត និងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត
- **អន្តរការីធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលផ្តល់សេវាវិជ្ជាជីវៈធានារ៉ាប់រងដល់អតិថិជនក្នុងការរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនិងអតិថិជន ដើម្បីទទួលបានកម្រៃពីការផ្តល់សេវានោះ។ អន្តរការីធានារ៉ាប់រង រួមមានភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងនិងជើងសាធានារ៉ាប់រង

- **គ្មានការធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលនីតិបុគ្គលដែលជួសមុខឱ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងធ្វើការណែនាំអំពីការលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ការរៀបចំកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ការប្រមូលបុព្វលាភ ការរៀបចំការធ្វើសំណងជាដើម ក្នុងក្របខណ្ឌកំណត់ច្បាស់លាស់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងនិងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដោយទទួលកម្រៃជើងសារពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនោះ
- **ខ្សែអាធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់នីតិបុគ្គលដែលធ្វើការក្នុងគោលដៅនៃអត្ថប្រយោជន៍របស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ផ្តល់សេវាប្រឹក្សា ផ្តល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងប្រភេទធានារ៉ាប់រង លក្ខខណ្ឌ និងបុព្វលាភនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ធ្វើការចរចា និងរៀបចំកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងរវាងអ្នកស្នើសុំការធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និងលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ដោយទទួលកម្រៃជើងសារពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬកម្រៃប្រឹក្សាពីអតិថិជន
- **ក្រុមហ៊ុនហានិភ័យធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់នីតិបុគ្គលឯករាជ្យពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដែលមានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ វាយតម្លៃការខូចខាតពេលមានហានិភ័យធានារ៉ាប់រងកើតឡើង និងកំណត់ចេញនូវឯកសារសម្រាប់ជាមូលដ្ឋានឱ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដោះស្រាយទូទាត់សំណង។ ក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រងធ្វើសកម្មភាពដោយទទួលថ្លៃឈ្នួលពិនិត្យ ពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង
- **ក្រុមហ៊ុនគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនវិជ្ជាជីវៈដែលមានជំនាញវិភាគនិងគណនាហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ដើម្បីកំណត់អត្រាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង
- **ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលនីតិបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិស្របច្បាប់លើបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង។ ក្នុងករណីមួយចំនួន ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងអាចជាអ្នកទទួលផលផងនិងអាចជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងផងនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង
- **ការធានារ៉ាប់រងបន្ត** សំដៅដល់ប្រតិបត្តិការធានារ៉ាប់រងដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដើមត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងផ្សេងទៀតដែលជាក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត នូវហានិភ័យមួយផ្នែកឬទាំងស្រុង ដែលខ្លួនបានចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង
- **កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងស្អូន** សំដៅដល់កិច្ចសន្យាដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងលើសពីមួយ ជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងផ្សេងគ្នាក្នុងគោលដៅធានាលើកម្មវត្ថុតែមួយ ដែលនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា និងក្រោមព្រឹត្តិការណ៍ធានាដូចគ្នា
- **កិច្ចសន្យាសហធានារ៉ាប់រង** សំដៅដល់កិច្ចសន្យាដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅលើសពីមួយសហការគ្នាធានាលើហានិភ័យតែមួយ

៤

- អ្នកជំនាញគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង សំដៅដល់អ្នកជំនាញវិភាគនិងគណនាហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ជាក់លាក់ណាមួយដើម្បីកំណត់អត្រាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង
- នីតិបុគ្គលប្រតិបត្តិ សំដៅដល់នីតិបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា៤ .-

និយ័តករធានារ៉ាប់រងកម្ពុជា ដែលសរសេរជាអក្សរកាត់ថា “**ន.ប.ក.**” មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការស្នើសុំ បទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យការធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រង ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ស្តីពីការធានារ៉ាប់រងនិងអនុក្រឹត្យនេះ ជូនដល់អាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារដើម្បីអនុម័តនិងដាក់ឱ្យអនុវត្ត។

ន.ប.ក. មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងការត្រួតពិនិត្យការធ្វើអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

មាត្រា៥ .-

ន.ប.ក. មានសមត្ថកិច្ចបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍វិស័យធានារ៉ាប់រងដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍ ការទ្រទ្រង់ និងការលើកកម្ពស់ការផ្សព្វផ្សាយអំពីសារប្រយោជន៍នៃការធានារ៉ាប់រងដល់សាធារណជន។

ជំពូកទី៣
កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៦ .-

ការធានារ៉ាប់រងដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងចំពោះ ហានិភ័យទាំងឡាយទោះបីជាប្រភេទធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតក្តីឬជាប្រភេទធានារ៉ាប់រងទូទៅក្តីត្រូវតែជាការចុះកិច្ចសន្យា ធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ផ្នែកទី១

បែបបទទូទៅ

១- លក្ខខណ្ឌ សុពលភាព និងនីតិវិធីនៃការបង្កើតកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៧ .-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងសំដៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលធ្វើឡើងដោយក្រុមហ៊ុន

៤១

ធានារ៉ាប់រង និងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ដែលតាមរយៈនោះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងព្រមទទួលនូវហានិភ័យជាក់លាក់ណាមួយដោយទទួលមកវិញនូវការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងពីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង មានធាតុជាអប្បបរមាដូចខាងក្រោម៖

- ១_ បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឬកំណត់សំអាង។
- ២_ វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៨ .-

បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ជាឯកសារមួយនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងជាក់លាក់ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាភស្តុតាងសម្រាប់បង្កើតកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងត្រូវចុះហត្ថលេខា ឬប្រថាប់ត្រាដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ឬដោយអន្តរការីធានារ៉ាប់រងដែលមានសិទ្ធិលក់ផលិតផលធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៩ .-

បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់លក្ខខណ្ឌទូទៅនិង/ឬលក្ខខណ្ឌពិសេសនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដូចខាងក្រោម៖

- ១_ លក្ខខណ្ឌទូទៅនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងមានកំណត់ប្រភេទហានិភ័យដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង និងប្រភេទហានិភ័យដែលមិនត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។
- ២_ លក្ខខណ្ឌពិសេសនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង មានកំណត់សំណូមពរពិសេសដោយឡែករបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង តាមការប្រកាសរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនៅក្នុងពាក្យស្នើសុំធានារ៉ាប់រង។ និទ្ទេសអប្បបរមានៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក។

មាត្រា១០ .-

កំណត់សំអាង ជាឯកសារបណ្តោះអាសន្ន ដែលចេញដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬអន្តរការីធានារ៉ាប់រង ដែលមានសិទ្ធិលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ជំនួសបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងនៅក្នុងករណីចាំបាច់និងបន្ទាន់ ដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬអន្តរការីធានារ៉ាប់រងដែលមានសិទ្ធិលក់ មិនអាចចុះកិច្ចសន្យានិងចេញបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងបាន។

កំណត់សំអាង ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬអន្តរការីធានារ៉ាប់រងដែលមានសិទ្ធិលក់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងនិងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង មុនពេលប្រគល់ជូនអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។

កំណត់សំអាងត្រូវបញ្ជាក់និទ្ទេសអប្បបរមាដូចខាងក្រោម៖

- អត្ថលេខនៃពាក្យស្នើសុំនិងអ្នកស្នើសុំ

- សេចក្តីសង្ខេបនៃផលិតផលធានារ៉ាប់រង
- កម្មវត្ថុនិងសុពលភាពនៃកំណត់សំអាង
- ថិរវេលានៃកំណត់សំអាង
- អត្ថប្រយោជន៍ដែលត្រូវទទួលបានក្នុងករណីមានហានិភ័យកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលបណ្តោះអាសន្ន។

មាត្រា១១ ..

វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រងឬសេចក្តីសង្ខេបនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ត្រូវបញ្ជាក់អំពី៖

- គោត្តនាមនិងនាម និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគីនៃកិច្ចសន្យា
- បុគ្គលឬវត្ថុដែលត្រូវបានធានា
- ប្រភេទហានិភ័យដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
- ពេលវេលាចាប់ផ្តើមនិងទីកន្លែងនៃហានិភ័យដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
- ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
- បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងដែលត្រូវបង់និងរបៀបបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង
- របៀបនិងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួននៃសេចក្តីប្រកាសគ្រោះថ្នាក់
- រយៈពេលនៃកិច្ចសន្យានិងរយៈពេលនៃការធានារ៉ាប់រង
- លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលកំណត់មោឃភាពនិងការបាត់បង់សិទ្ធិព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌដែលអនុញ្ញាតឱ្យភាគីនីមួយៗបញ្ចប់កិច្ចសន្យាបានមុនកាលកំណត់។

ក្រៅពីចំណុចដែលមានកំណត់ខាងលើ គួរភាគីអាចដាក់បន្ថែមនូវចំណុចផ្សេងៗទៀតបានដោយមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុន។

មាត្រា១២ ..

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ត្រូវបញ្ជាក់ពីកម្មវត្ថុនៃការធានារ៉ាប់រង មានជាអាទិ៍ទ្រព្យសម្បត្តិ រូបរាងកាយ និងអាយុជីវិត។

មាត្រា១៣ ..

ភាគីនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងរួមមាន៖

- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង និង
- ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឬអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។

ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឬអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ដែលអាចចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងបានត្រូវតែជានីតិជន ឬអនីតិជនដែលទទួលបានអត្ថាធិភាពឬនីតិបុគ្គល។

មាត្រា១៤ .-

ការចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើឡើងដោយឆន្ទៈ សេរី និងពិតប្រាកដ អនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា១៥ .-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនិងឯកសារដែលផ្តល់ឱ្យម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឬអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ត្រូវធ្វើឡើង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយយកភាសាខ្មែរជាគោល។

មាត្រា១៦ .-

ដើម្បីចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង អ្នកដែលមានបំណងចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំធានារ៉ាប់រង ទៅក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈអន្តរការីធានារ៉ាប់រង ក្នុងទម្រង់លិខិតអនុសិដ្ឋដោយមាន ហត្ថលេខានិង/ឬ ស្នាមមេដៃ។ ផ្នែកលើពាក្យស្នើសុំប្រតិទិននេះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើការសិក្សានិង ត្រួតពិនិត្យ។ ក្នុងករណីដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឯកភាពលើពាក្យស្នើសុំ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាចចេញ បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងជូនបាន។

នៅក្នុងករណីចាំបាច់ឬបន្ទាន់ណាមួយដែលបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងមិនទាន់ត្រូវបានចេញ ការធានារ៉ាប់រងអាច ប្រព្រឹត្តទៅបានដោយការប្រើប្រាស់ “កំណត់សំអាង” ជាបណ្តោះអាសន្ន។

មាត្រា១៧ .-

ផលិតផលធានារ៉ាប់រង គឺជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលដាក់លក់លើទីផ្សារធានារ៉ាប់រង។ កិច្ចសន្យា ធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ដែលហៅថា ផលិតផលធានារ៉ាប់រង ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពី **ន.ប.ក.** មុននឹងដាក់លក់នៅ លើទីផ្សារធានារ៉ាប់រង។

២. អានុភាពនៃការធានារ៉ាប់រង

មាត្រា១៨ .-

ការធានារ៉ាប់រងមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ ដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានបង់បុព្វលាភ ធានារ៉ាប់រងតាមកាលកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។

ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនបានកំណត់ពីកាលបរិច្ឆេទអានុភាពនៃការធានាឬកាលបរិច្ឆេទបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងនៅក្នុងកសាណាមួយនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង កាលបរិច្ឆេទដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងត្រូវសន្មតថាជាកាលបរិច្ឆេទនៃអានុភាពការធានារ៉ាប់រង។

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាលបរិច្ឆេទនៃបង្កាន់ដៃបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង ជាភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃអានុភាពការធានារ៉ាប់រង។

៣. កាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង

មាត្រា ១៩ .-

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង មានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ៖

១. ផ្តល់ព័ត៌មានផ្ទាល់មាត់និង/ឬឯកសារលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយពិស្តារ ច្បាស់លាស់ប្រកបដោយភាពស្មោះត្រង់ ទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬអន្តរការីធានារ៉ាប់រង។
២. បង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង ដោយអនុលោមទៅតាមតារាងនៃការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនីមួយៗ។ ការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង គឺជាកាតព្វកិច្ចចម្បងរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។ នៅក្នុងការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងនេះ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិចរចាជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដើម្បីសម្រេចយកការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងសរុបឬបង់ជាដំណាក់កាល។
៣. អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកទទួលផល ដែលទទួលរងនូវការបាត់បង់ឬការខូចខាតស្របតាមកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង រួមមានការបាត់បង់ ឬការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ និង/ឬ ការរងរបួសលើរូបរាងកាយ ឬពិការភាព ឬទទួលមរណភាព ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ តាមគ្រប់មធ្យោបាយទៅក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនៅពេលមានហានិភ័យធានារ៉ាប់រងកើតឡើង។
៤. អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកទទួលផល ត្រូវផ្តល់ភស្តុតាងផ្ទាល់មាត់និង/ឬលាយលក្ខណ៍អក្សរពាក់ព័ន្ធនឹងការកើតឡើងនូវហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ក្នុងអំឡុងពេលសមរម្យមួយ ដូចមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដើម្បីឱ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការសិក្សាវាយតម្លៃមុននឹងកំណត់និងទូទាត់សំណង។ ការយឺតយ៉ាវក្នុងការផ្តល់ភស្តុតាងផ្ទាល់មាត់និង/ឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង គឺជាមូលហេតុសមរម្យដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាចពន្យារពេលក្នុងការចាប់ផ្តើមនីតិវិធីកំណត់និងទូទាត់សំណងធានារ៉ាប់រង។

KL

៤. កាតព្វកិច្ចរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង

មាត្រា ២០ .-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង មានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ៖

១. ពន្យល់អ្នកដែលមានបំណងចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងឱ្យបានយល់ច្បាស់អំពីលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនិងខ្លឹមសារនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ឬកំណត់សំអាងដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងវិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រង ឬសេចក្តីសង្ខេបនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង និង/ឬ ឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ប្រកបដោយភាពស្មោះត្រង់។
២. ចេញបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឬចេញកំណត់សំអាង វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រងឬសេចក្តីសង្ខេបនៃបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង និង/ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតទៅឱ្យអ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រងនៅពេលក្រុមហ៊ុនបានទទួលបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង។
៣. ធ្វើសំណងដល់ការខូចខាតឬការបាត់បង់ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការធានារ៉ាប់រង នៅពេលហានិភ័យកើតឡើង ឬតាមការកំណត់នៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើសំណងត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់អត្ថប្រយោជន៍ឬចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបានធានារ៉ាប់រង តាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានកាតព្វកិច្ចជួយដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកទទួលផលក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន ភស្តុតាង និងផ្តល់ការណែនាំក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយនូវកម្រិតព្យសនកម្ម នៅពេលទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីហានិភ័យដែលកើតមានចំពោះកម្មវត្ថុនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។
៤. ជូនដំណឹងដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ឬអ្នកទទួលផល ឬសម្ព័ន្ធព្យាទិ ឬម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងនៅពេលបានទទួលដំណឹងមរណភាពឬវិបល្លាសស្ថានភាពរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។
៥. រក្សាការសម្ងាត់ រាល់ព័ត៌មានអំពីអ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រងឬអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។
៦. បញ្ជូនបុគ្គលិកជំនាញវាយតម្លៃហានិភ័យ ឬជួលក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីចុះសិក្សាវាយតម្លៃហានិភ័យដែលបានកើតឡើងហើយការចំណាយឬថ្លៃឈ្នួលសិក្សាវាយតម្លៃជាបន្ទុករបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង។ ក្នុងករណីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកទទួលផលមិនពេញចិត្តលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ឬអ្នកទទួលផលមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងមក **ន.ប.ក** ។

១០

៧. ចាប់ផ្តើមនីតិវិធីដោះស្រាយសំណងជាបន្ទាន់ បន្ទាប់ពីទទួលបានពាក្យស្នើសុំទាមទារសំណង ជាប្រាក់និង/ឬវត្ថុទៅឱ្យអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងតាមពេលវេលាកំណត់ តាមទំហំនៃការខូចខាត ជាក់ស្តែងនិងតាមទឹកប្រាក់ធានារ៉ាប់រង។ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីនីតិវិធីដោះស្រាយសំណង ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

៥. ការកែប្រែកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា២១ .-

គួរភាគីនៃកិច្ចសន្យា មានសិទ្ធិស្នើសុំកែប្រែកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។
ការកែប្រែកិច្ចសន្យា មានន័យថាជាការកែប្រែលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា២២ .-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាចត្រូវបានកែប្រែ អាស្រ័យតាមការព្រមព្រៀងរបស់គួរភាគីនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនៃផលិតផលធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា២៣ .-

ការកែប្រែណាមួយចំពោះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនឹងមានសុពលភាព នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនទទួលយក ការកែប្រែ ហើយការកែប្រែនោះមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលបានឯកភាពដោយគួរភាគីនៃកិច្ចសន្យា។ កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងបន្ថែមនេះ ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

៦. ការបន្តកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា២៤ .-

គួរភាគីនៃកិច្ចសន្យា មានសិទ្ធិបន្តកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងបន្ទាប់ពីកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងផុតកាលបរិច្ឆេទ។ ការបន្តកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ជាការបន្តសុពលភាពនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនិងអានុភាពនៃការធានារ៉ាប់រង។ នីតិវិធីនៃការបន្តកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

៧. ការផ្អាកកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា២៥ .-

គួរភាគីនៃកិច្ចសន្យា មានសិទ្ធិផ្អាកកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ ការស្នើសុំផ្អាកកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ជាការផ្អាក មិនអនុវត្តកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ហើយនឹងបន្តកិច្ចសន្យាដោយរក្សានូវលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

២៩

និងអត្រាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងដែល។

ការផ្អាកកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនិងត្រូវមានការឯកភាពរវាងគូភាគីនៃ
កិច្ចសន្យា។

លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការផ្អាកកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

៨. ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា២៦ .-

គូភាគីនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិបញ្ចប់កិច្ចសន្យាមុនកាលកំណត់។

លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

៩. មោឃភាពនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា២៧ .-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះផ្ទុយនឹងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិ
ជាធរមាន និង/ឬសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងទំនៀមទម្លាប់ល្អ។

១០. ការលុបចោលនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា២៨ .-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនឹងត្រូវបានលុបចោល ប្រសិនបើម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រងឬអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
ត្រូវបានរកឃើញថាបានលាក់លៀមព័ត៌មានឬធ្វើប្រតិវេទន៍ខុសដោយចេតនា ដែលបណ្តាលឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ
ឬកែប្រែលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យា។

មាត្រា២៩ .-

គូភាគីនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិទាមទារសំណងចំពោះព្យសនកម្មដែលគូភាគីបង្កឡើងឱ្យមាន
វិការៈនៃការព្រមព្រៀង។

១១. អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៣០ .-

បណ្តឹងតវ៉ាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទូទៅមានអាជ្ញាយុកាល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលភាគី
ណាមួយមិនអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ ករណីបណ្តឹងតវ៉ាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសន្យា

ធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតមានអាជ្ញាយុកាល១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងទទួលមរណភាព។
ចំពោះករណីកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតបន្ថែមដែលគ្របដណ្តប់លើហានិភ័យរូបរាងកាយ ឬសុខភាព
អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងមានរយៈពេល ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីហានិភ័យទាំងនោះកើតឡើង។

អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងនេះ មិនអនុវត្តចំពោះបណ្តឹងទាមទារសំណងទេ។

១២. សុពលភាពនៃការទាមទារសំណង

មាត្រា៣១ .-

គួរកត់ត្រាពីកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទូទៅមានសិទ្ធិកំណត់រយៈពេលសុពលភាពនៃការទាមទារសំណងក្រោយ
ពេលផុតកាលបរិច្ឆេទនៃសុពលភាពកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទូទៅ ប៉ុន្តែរយៈពេលនៃសុពលភាពនោះ មិនអាច
តិចជាង៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ នោះឡើយ បន្ទាប់ពីថ្ងៃផុតកាលបរិច្ឆេទនៃសុពលភាពកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនោះ។

សម្រាប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត សុពលភាពនៃការទាមទារសំណងក្រោយពេលកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង
ផុតសុពលភាព មិនអាចតិចជាង១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំនោះឡើយ បន្ទាប់ពីថ្ងៃផុតកាលបរិច្ឆេទនៃសុពលភាពកិច្ចសន្យា
ធានារ៉ាប់រងនោះ។

សុពលភាពនៃការទាមទារសំណងខាងលើនេះ អនុវត្តបានតែក្នុងករណីដែលអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ឬ
អ្នកទទួលផលមិនបានដឹងពីការកើតឡើងនូវហានិភ័យចំពោះកម្មវត្ថុនៃបណ្តុំសន្យារ៉ាប់រងក្នុងអំឡុងពេលដែល
កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងមានសុពលភាពតែប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា៣២ .-

ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទទួលបានការទាមទារសំណង ប៉ុន្តែរកពុំឃើញអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង
ដើម្បីទូទាត់សំណង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានកាតព្វកិច្ចស្វែងរកអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកទទួលផលពីកិច្ចសន្យា
ធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព ក្នុងរយៈពេល១០(ដប់)ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបាន
កំណត់ចេញទឹកប្រាក់សំណង។ ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងរកពុំឃើញអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបន្ទាប់ពីរយៈពេល
ខាងលើនេះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវបង្វិលទឹកប្រាក់ធានារ៉ាប់រងចូលមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍វិស័យធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៣៣ .-

ក្នុងករណីដែលមានហានិភ័យធានារ៉ាប់រងកើតឡើង ហើយពុំមានអ្នកទាមទារសំណងធានារ៉ាប់រងក្នុង
រយៈពេល៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលមានហានិភ័យកើតឡើង ក្រុមហ៊ុនត្រូវបង្វិលទឹកប្រាក់ធានារ៉ាប់រង
ចូលមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍វិស័យធានារ៉ាប់រង។



ផ្នែកទី២
ការធានារ៉ាប់រងទូទៅ

មាត្រា៣៤ .-

ការធានារ៉ាប់រងទូទៅ ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើឡើងរវាងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនិងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ដែលនៅក្នុងនោះការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីធានាហានិភ័យលើទ្រព្យសម្បត្តិ ភារៈទទួលខុសត្រូវ និងសុខភាព។ ប្រភេទផលិតផលធានារ៉ាប់រងទូទៅ រួមមានការធានារ៉ាប់រងទ្រព្យសម្បត្តិ ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវ និងការធានារ៉ាប់រងសុខភាព។

មាត្រា៣៥ .-

នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបានធ្វើសំណងរួចហើយ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្ទេរសិទ្ធិឧបាទេសកម្ម បណ្តឹងទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ក្នុងការប្តឹងតទល់ជាមួយនឹងតតិយជនដែលបានបង្កឱ្យមានការខូចខាត ដើម្បីទាមទារមកវិញនូវទឹកប្រាក់ស្មើនឹងចំនួនដែលបានធ្វើសំណងនោះ។ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនអាចប្តឹង ទាមទារសំណងចំពោះហានិភ័យដែលបង្កឡើងដោយអចេតនាពីបច្ចាញាតិ បុព្វញាតិ ញាតិពន្ធ អ្នកគ្រប់គ្រង និង កម្មករនិយោជិតដែលរស់នៅធម្មតាក្នុងលំនៅឋានរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនោះទេ លើកលែងតែករណីដែល មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា មានការប្រព្រឹត្តកំហុសច្រើនដោយចេតនាដោយជនណាម្នាក់ក្នុងចំណោមជនទាំងនោះ។

ក្នុងករណីបច្ចាញាតិ បុព្វញាតិ ញាតិពន្ធ អ្នកគ្រប់គ្រង និងកម្មករ និយោជិតដែលរស់នៅធម្មតាក្នុងលំនៅឋាន របស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងទាំងនោះមានបណ្តុសន្យារ៉ាប់រង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនៃអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិប្តឹងតទល់ជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដែលធានារ៉ាប់រងលើជនទាំងនោះ។

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិទាមទារសងវិញប្តូរផុតពីកាតព្វកិច្ចធ្វើសំណង ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនបាត់បង់សិទ្ធិ ឧបាទេសកម្មបណ្តឹងរបស់ខ្លួន ដោយសារទង្វើរបស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៣៦ .-

ក្នុងករណីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង បានចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងស្អាត អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងទទួលបានតែ សំណងដែលមានទំហំទឹកប្រាក់មិនលើសពីទំហំខូចខាត ឬបាត់បង់ជាក់ស្តែងនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ឬថ្លៃចំណាយ វេជ្ជសាស្ត្រ។

មាត្រា៣៧ .-

ក្នុងករណីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានចុះកិច្ចសន្យាសហធានារ៉ាប់រង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនីមួយៗ ត្រូវទទួល

ខុសត្រូវធ្វើសំណងទៅតាមសមាមាត្រនៃហានិភ័យដែលបានធានា។

មាត្រា៣៨ .-

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាចត្រូវបានផ្ទេរ ក្នុងករណីទ្រព្យសម្បត្តិដែលធានាត្រូវបានលក់បន្ត ហើយកម្មសិទ្ធិករ ថ្មីបានជូនដំណឹងភ្លាមទៅក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនិងបានស្នើសុំធ្វើកិច្ចសន្យាបន្ថែម ដើម្បីផ្ទេរការធានារ៉ាប់រងនោះ មកឈ្មោះរបស់ខ្លួនជាផ្លូវការ។

ក្នុងករណីដែលកម្មសិទ្ធិករចាស់ ធ្វើលិខិតអនុសិទ្ធសុំបញ្ចប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ក្នុងរយៈពេលយូរមុន ១០(ដប់)ថ្ងៃនៃថ្ងៃប្រតិទិន បន្ទាប់ពីការលក់និងកម្មសិទ្ធិករថ្មីមិនបានស្នើសុំឱ្យធ្វើកិច្ចសន្យាបន្ថែម ដើម្បីផ្ទេរ កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទេនោះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានកាតព្វកិច្ចបង្វិលសងវិញចំនួន៩០%(កៅសិបភាគរយ) នៃបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងសម្រាប់ រយៈពេលដែលនៅសល់ ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនេះមិនទាន់ មានបណ្តឹងទាមទារសំណង។

កម្មសិទ្ធិករចាស់នៅតែជាប់កាតព្វកិច្ចបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងរហូតតាមកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ប្រសិនបើ មិនបានជូនដំណឹងពីការលក់បន្តនោះទៅក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងរបស់ខ្លួនតាមរយៈលិខិតអនុសិទ្ធឬលិខិតជូន ដំណឹង ដែលត្រូវបញ្ជាក់តបវិញច្បាស់លាស់ពីការបានទទួលនោះឬមិនបានសុំបញ្ចប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ ក្នុងករណីកម្មសិទ្ធិករចាស់ខកខានក្នុងការបង់បុព្វលាភ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងនិងកម្មសិទ្ធិករថ្មី មានសិទ្ធិបញ្ចប់ កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងនេះបាន។

មាត្រា៣៩ .-

ក្នុងករណី អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងជាម្ចាស់នៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការធានា ទទួលមរណភាព កាតព្វកិច្ចបង់បុព្វលាភ នឹងត្រូវធ្លាក់ទៅលើសន្តតិជនដែលទទួលទ្រព្យសម្បត្តិខាងលើនេះ។

សន្តតិជនមានកាតព្វកិច្ចដូចគ្នាទៅនឹងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដែលទទួលមរណភាព។ ក្នុងករណីនេះ សន្តតិជនមានសិទ្ធិស្នើសុំបញ្ចប់ឬផ្ទេរកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទៅតាមឆន្ទៈ។

មាត្រា៤០ .-

ក្នុងករណីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង សុំបញ្ចប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងទូទៅមុនកាលកំណត់ អ្នកត្រូវបាន ធានារ៉ាប់រង ត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា២៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ។ ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង យល់ព្រមលើសំណើសុំបញ្ចប់ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង្វិលសងវិញចំនួន៩០%(កៅសិបភាគរយ) នៃបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងសម្រាប់រយៈពេលដែលនៅសល់។



ក្នុងករណីការសុំបញ្ចប់ការធានារ៉ាប់រងក្រោយពេលក្រុមហ៊ុនបានទូទាត់សំណងរួច ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង មិនមានកាតព្វកិច្ចបង្វិលសងបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងសម្រាប់រយៈពេលដែលនៅសល់វិញឡើយ។

ផ្នែកទី៣

ការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត

មាត្រា៤១ ..

ការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ជាកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើឡើងរវាងអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងនិងក្រុមហ៊ុន ធានារ៉ាប់រង ដែលក្នុងនោះការបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានាទៅលើការស្លាប់ឬការរស់រានមាន ជីវិតដោយអាចរួមបញ្ចូលការធានារ៉ាប់រងលើគ្រោះថ្នាក់បុគ្គល ជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ ឬជំងឺទូទៅ។ ប្រភេទផលិតផលធានា- រ៉ាប់រងអាយុជីវិត មានដូចជា ការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតមានកាលកំណត់ ការធានារ៉ាប់រងមួយជីវិតកាល ការ ធានារ៉ាប់រងទាយជួរទាន និងការធានារ៉ាប់រងធនលាភ។

មាត្រា៤២ ..

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ឈ្មោះអ្នកទទួលផលនៃការធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត ជាមុន។

អ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រងត្រូវមានការយល់ព្រមជាមុនពីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង នៅពេលដែលអ្នកស្នើសុំធានា- រ៉ាប់រងនោះជាអ្នកកំណត់ឈ្មោះអ្នកទទួលផល។

មាត្រា៤៣ ..

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រង អាចកំណត់ឈ្មោះអ្នកទទួលផលតែម្នាក់ ឬច្រើននាក់បាន។

ប្រសិនបើអ្នកទទួលផលមានច្រើននោះ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងឬអ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ឱ្យ ច្បាស់លាស់នូវលំដាប់នៃផលប្រយោជន៍និងចំណែកនៃផលប្រយោជន៍របស់អ្នកទទួលផលម្នាក់ៗ។

ប្រសិនបើចំណែកនៃផលប្រយោជន៍មិនត្រូវបានកំណត់ជាលំដាប់លំដោយ អ្នកទទួលផលទាំងអស់នឹង ត្រូវទទួលបានដោយស្មើភាពគ្នា។

មាត្រា៤៤ ..

ចំពោះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត អ្នកស្នើសុំធានារ៉ាប់រងត្រូវសុំការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជាមុនពីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងលើទំហំទឹកប្រាក់ធានារ៉ាប់រង បើពុំនោះទេនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ។ ប៉ុន្តែ

កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងដែលរៀបចំដោយឪពុកម្តាយសម្រាប់កូនដែលជាអនីតិជននៅក្នុងបន្ទុក មិនស្ថិតក្រោម លក្ខខណ្ឌនេះទេ។

មាត្រា៤៥ ..

បើគ្មានការព្រមព្រៀងជាមុនដាក់លាក់ក្នុងកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត មិនត្រូវ ធ្វើសំណងនោះទេ នៅក្នុងករណីអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងបានធ្វើអត្តឃាតបន្ទាប់ពីកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងត្រូវបាន ចូលជាធរមាន ឬអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងត្រូវបានសម្លាប់ដោយចេតនា ឬការផ្សំគំនិតរបស់អ្នកទទួលផលណាម្នាក់។

ក្នុងករណីដែលអ្នកទទួលផលមួយឬច្រើននាក់ ជាអ្នកបង្កហេតុឱ្យស្លាប់ឬប្លន់ដោយចេតនាទៅលើបុគ្គល ត្រូវបានធានារ៉ាប់រង ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតនៅតែត្រូវសងសំណងធានារ៉ាប់រងទៅអ្នកទទួលផលដទៃ ផ្សេងទៀត ដែលមិនមែនជាអ្នកបង្កហេតុទៅតាមលំដាប់នៃផលប្រយោជន៍និងចំណែកនៃផលប្រយោជន៍របស់អ្នក ទទួលផលម្នាក់ៗ។ ចំពោះសំណងធានារ៉ាប់រងសម្រាប់អ្នកទទួលផលដែលបានសម្លាប់ដោយចេតនាឬផ្សំគំនិត ត្រូវបង្វែរចូលមូលនិធិអភិវឌ្ឍន៍វិស័យធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៤៦ ..

ប្រសិនបើអ្នកទទួលផលទាំងអស់ ដែលកំណត់នៅក្នុងបណ្ណសន្យារ៉ាប់រងបាត់បង់សិទ្ធិក្នុងការទទួលសំណង ហើយនាំឱ្យគ្មានអ្នកទទួលផល ទឹកប្រាក់ធានារ៉ាប់រងដែលជាអត្ថប្រយោជន៍ត្រូវចាត់ទុកជាមរតក។ ក្នុងករណីនេះ ទឹកប្រាក់ធានារ៉ាប់រងត្រូវបែងចែកទៅតាមរបបសន្តតិកម្មដែលមានចែងក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

មាត្រា៤៧ ..

ក្នុងករណីអ្នកទទួលផលជាអនីតិជន ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវទូទាត់ទឹកប្រាក់ធានាជូនដល់បុគ្គលដែល មានលក្ខណសម្បត្តិតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណីជាអាណាព្យាបាលស្របច្បាប់របស់អនីតិជននោះ។

មាត្រា៤៨ ..

អ្នកទទួលផលមានកាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងអំពីការស្លាប់របស់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងទៅកាន់ក្រុមហ៊ុន ធានារ៉ាប់រង ក្នុងអំឡុងពេលសមស្រប បន្ទាប់ពីបានដឹងអំពីការស្លាប់ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ។

មាត្រា៤៩ ..

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិបោះបង់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច២១ (ម្ភៃមួយ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃប្រតិទិន ចាប់ពីថ្ងៃចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រង។ ក្នុងករណីដែលមានការបោះបង់កិច្ចសន្យា



ធានារ៉ាប់រងខាងលើនេះ ក្រុមហ៊ុនមានកាតព្វកិច្ចបង្វែរបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងទៅឱ្យអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងវិញ ដោយដកចេញនូវចំណាយពិនិត្យសុខភាព។

មាត្រា ៥០ .-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវផ្តល់រយៈពេលអនុគ្រោះយ៉ាងតិច៣០(សាមសិប)ថ្ងៃនៃថ្ងៃប្រតិទិន សម្រាប់ការ ខកខានបង់បុព្វលាភធានារ៉ាប់រង ចាប់ពីថ្ងៃផុតកាលបរិច្ឆេទនៃការបង់។ ក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះនេះ កិច្ចសន្យា ធានារ៉ាប់រងនៅតែមានសុពលភាព។ ក្នុងករណីមានហានិភ័យកើតឡើងក្នុងរយៈពេលអនុគ្រោះនេះ ក្រុមហ៊ុន ធានារ៉ាប់រងត្រូវធ្វើសំណងដោយដកចេញនូវចំនួនបុព្វលាភដែលមិនទាន់បានបង់ប្រចាំគ្រា។

មាត្រា ៥១ .-

ក្នុងករណីកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតដែលមានលក្ខណៈសន្សំចូលជាធរមានបានរយៈពេល២(ពីរ) ឆ្នាំឬច្រើនជាងនេះ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនមានសិទ្ធិបញ្ចប់កិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងភ្លាម ដោយសារការមិនបានបង់ បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងនោះទេ ប៉ុន្តែកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌឬផ្លាស់ប្តូរ អត្ថប្រយោជន៍នៃការធានារ៉ាប់រងឬផ្លាស់ប្តូរទាំងពីរ ដោយផ្អែកតាមការកំណត់របស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ទាប់ពី ការជូនដំណឹងដល់អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា ៥២ .-

ក្នុងករណីកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិតដែលមានលក្ខណៈសន្សំចូលជាធរមាន បានរយៈពេល២(ពីរ) ឆ្នាំឬច្រើនជាងនេះ អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ហើយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្តល់តម្លៃ បោះបង់កិច្ចសន្យាជូនអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង តាមការកំណត់នៅក្នុងកិច្ចសន្យា។

**ផ្នែកទី៤
ការធានារ៉ាប់រងបន្ត**

មាត្រា ៥៣ .-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិធ្វើការធានារ៉ាប់រងបន្តចេញតែប៉ុណ្ណោះ។ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត មានសិទ្ធិ ធ្វើទាំងការធានារ៉ាប់រងបន្តចេញនិងបន្តចូល។

មាត្រា ៥៤ .-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិចុះកិច្ចព្រមព្រៀងធានារ៉ាប់រងបន្តចេញ ដើម្បីផ្ទេរហានិភ័យមួយផ្នែកឬ ទាំងស្រុង ដែលខ្លួនបានចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងជាមួយអតិថិជន តែជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តប៉ុណ្ណោះ។

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត មានសិទ្ធិចុះកិច្ចព្រមព្រៀងធានារ៉ាប់រងបន្តចូល ជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តដើម្បីទទួលបានហានិភ័យមួយផ្នែកឬទាំងស្រុងពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង។ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត មានសិទ្ធិចុះកិច្ចព្រមព្រៀងធានារ៉ាប់រងបន្តចេញ តែជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តប៉ុណ្ណោះ ដើម្បី ផ្ទេរហានិភ័យមួយផ្នែកឬទាំងស្រុងពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងឬក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត។

ទោះបីជាមានការធ្វើធានារ៉ាប់រងបន្ត ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដើមនៅតែទទួលខុសត្រូវដែល ចំពោះអ្នក ត្រូវបានធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៥៥ .-

រាល់កិច្ចព្រមព្រៀងធានារ៉ាប់រងបន្តទាំងអស់ ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពី **ន.ប.ក** មុននឹងចុះកិច្ចព្រមព្រៀង។ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការធានារ៉ាប់រងបន្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធាន**ន.ប.ក** ។

ជំពូកទី៤

ប្រភេទធានារ៉ាប់រងជាភាគពូកិច្ច

ផ្នែកទី១

ការធានារ៉ាប់រងការទទួលខុសត្រូវយានយន្ត

មាត្រា៥៦ .-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ជាម្ចាស់យានយន្តដែលធ្វើចរាចរណ៍ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវមានការ ធានារ៉ាប់រងយានយន្តរបស់ខ្លួនពីក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងណាមួយលើការទទួលខុសត្រូវចំពោះរាល់ការខូចខាត បង្កឡើងដល់តតិយជន។ ប្រភេទយានយន្ត ដែលត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងការទទួលខុសត្រូវយានយន្តមានដូច ខាងក្រោម៖

- យានយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនទំនិញ ដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ ដឹកជញ្ជូនភ្ញៀវ ទេសចរ នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- យានយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុនសហគ្រាសឬរោងចក្រ
- យានយន្តគ្រប់ប្រភេទរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ និងសមាគមនានា
- ឧបករណ៍លាយស៊ីម៉ង់ត៍ដែលធ្វើចលនាផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងដោយម៉ាស៊ីនផ្ទាល់ឬដោយអ្នកសាបរ៉ឺម៉ក។

មាត្រា៥៧ .-

ចំពោះបណ្តុំសន្យារ៉ាប់រងការទទួលខុសត្រូវយានយន្ត ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានសិទ្ធិបដិសេធនូវសំណង ចំពោះម្ចាស់យានយន្ត អ្នកបើកបរ អ្នកកាន់កាប់ថែទាំយានយន្ត និងអ្នករស់នៅក្នុងបន្ទុករបស់ម្ចាស់យានយន្តផ្ទាល់

ដែលបានទទួលរងរបួស ពិការឬស្លាប់ នៅក្នុងហេតុការណ៍នៃគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍។

ដើម្បីទទួលបានការធានារ៉ាប់រងចំពោះករណីដូចក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ម្ចាស់យានយន្ត អ្នកបើកបរ អ្នកកាន់កាប់ថែទាំយានយន្ត និងអ្នករស់នៅក្នុងបន្ទុករបស់ម្ចាស់យានយន្តផ្ទាល់ ត្រូវមានបណ្ណសន្យារ៉ាប់រង ដោយឡែកទៀត។

មាត្រា៥៨ .-

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាចបដិសេធធ្វើសំណងចំពោះករណីដូចខាងក្រោម៖

- អ្នកបើកបរពុំមានបណ្ណបើកបរ ឬបណ្ណបើកបរមិនមានសមិទ្ធភាពជាមួយនឹងប្រភេទយានយន្ត ឬបណ្ណបើកបរផុតសុពលភាព លើកលែងករណីដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់
- អ្នកបើកបរដែលស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពលគ្រឿងស្រវឹង តាមកម្រិតដែលកំណត់ដោយច្បាប់ជាធរមាន
- អ្នកបើកបរដែលស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពលនៃគ្រឿងញៀន។

មាត្រា៥៩ .-

នីតិវិធីនៃការដោះស្រាយសំណងចំពោះការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវយានយន្ត ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៦០ .-

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដែលជាម្ចាស់យានយន្ត ឬអ្នកបើកបរ ឬអ្នកកាន់កាប់ថែទាំយានយន្តត្រូវបង្ហាញ វិញ្ញាបនបត្រធានារ៉ាប់រងដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើមានតម្រូវការចាំបាច់។

មាត្រា៦១ .-

អ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដែលជាម្ចាស់យានយន្ត ត្រូវបិទលក់តាមប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

ផ្នែកទី២

ការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការដ្ឋាន

មាត្រា៦២ .-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ជាម្ចាស់ការដ្ឋាន អ្នកម៉ៅការ ឬអ្នកម៉ៅការបន្ត ដែលធ្វើការសាងសង់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងភារៈទទួលខុសត្រូវការដ្ឋានចំពោះគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយ ទោះបីដល់រូបរាងកាយក្តីឬទ្រព្យសម្បត្តិក្តីរបស់គតិយជនទាំងឡាយដែលរស់នៅក្នុង ឬជុំវិញការដ្ឋាន ឬធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ ឬ

ក្បែរការដ្ឋាន ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសកម្មភាពរបស់ការដ្ឋាន។

មាត្រា៦៣ .-

ប្រភេទការដ្ឋានដែលចាំបាច់ត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងការទទួលខុសត្រូវការដ្ឋាន រួមមានការដ្ឋានសាងសង់ ការដ្ឋានជួសជុល និងការដ្ឋានដំឡើងទាំងអស់ដែលទទួលខុសត្រូវដោយសហគ្រិន អ្នកម៉ៅការ ឬអ្នកម៉ៅការបន្ត លើកលែងតែនីតិបុគ្គលនៃនីតិសាធារណៈ ដែលទទួលបន្ទុកការងារសាងសង់ ជួសជុល ឬដំឡើងដើម្បីជា ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។ ការសាងសង់ឬជួសជុលកែលម្អតូចតាចដែលមិនតម្រូវឱ្យមានការអនុម័តលើគម្រោង ឬឯកសារមានសមត្ថកិច្ច ក៏ត្រូវបានលើកលែងផងដែរ។

ផ្នែកទី៣

ការធានារ៉ាប់រងការទទួលខុសត្រូវការដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ

មាត្រា៦៤ .-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ជាម្ចាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានលិខិតអនុញ្ញាត ឱ្យប្រកបអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការធានារ៉ាប់រងការទទួលខុសត្រូវការ ដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ ចំពោះអ្នកដំណើររបស់ខ្លួន។

ជំពូកទី៥

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងនិងការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ

ផ្នែកទី១ នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ

១. ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៦៥ .-

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រងជាក្រុមហ៊ុនឬសាខាក្រុមហ៊ុនបរទេស ដែលបានចុះបញ្ជី ពាណិជ្ជកម្មតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមក**ន.ប.ក** តាមលក្ខខណ្ឌគោលដូចខាងក្រោម៖

- ជានីតិបុគ្គលប្រតិស្ថិត
- ក្នុងទ្រង់ទ្រាយជាក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត
- មានសមាសភាពភាគទុនិកយ៉ាងតិច២៥(ពីរ)រូបចំពោះសមាសភាពភាគទុនិកដែលជារូបវន្តបុគ្គលទាំងអស់
- មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់តាមច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង
- មានជំនាញវិជ្ជាជីវៈធានារ៉ាប់រង។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវលម្អិតនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៦៦ .-

អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមានបីប្រភេទ៖

- ១- អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទូទៅ។
- ២- អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត។
- ៣- អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្ត។

២. ខ្សែអាណត្តិរ៉ាប់រង

មាត្រា៦៧ .-

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រងជាប្រភេទក្រុមហ៊ុនឬសាខាក្រុមហ៊ុនបរទេសដែលបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រងមកអ.ស.ហ. តាមលក្ខខណ្ឌគោលដូចខាងក្រោម៖

- ជានីតិបុគ្គលប្រតិស្តុត
- មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់តាមច្បាប់និងបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រង
- មានជំនាញវិជ្ជាជីវៈដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រង។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវលម្អិតនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៦៨ .-

អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រងមានបីប្រភេទ៖

- ១- អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រងទូទៅ។
- ២- អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រងអាយុជីវិត។
- ៣- អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនដើម្បីដឹងសាធានារ៉ាប់រងបន្ត។

៣. ភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៦៩ .-

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងជាក្រុមហ៊ុនឬសាខាក្រុមហ៊ុនបរទេស ដែលបាន

ចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងមក**ន.ប.ក.** តាមលក្ខខណ្ឌគោលដៅដូចខាងក្រោម៖

- ជានីតិបុគ្គលប្រតិស្តុត
- មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់តាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រង
- មានជំនាញវិជ្ជាជីវៈភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវលម្អិតនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធាន**អ.ស.ហ.** ។

មាត្រា៧០ .-

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងជារូបវន្តបុគ្គល ត្រូវចុះបញ្ជីប្រកបវិជ្ជាជីវៈភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រងនៅ**ន.ប.ក.** ។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវលម្អិតនៃការចុះបញ្ជីប្រកបវិជ្ជាជីវៈភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធាន**អ.ស.ហ.** ។

៤. ក្រុមហ៊ុនហាមតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៧១ .-

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រងជាក្រុមហ៊ុនឬសាខាក្រុមហ៊ុនបរទេស ដែលបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រងមក**ន.ប.ក.** តាមលក្ខខណ្ឌគោលដៅដូចខាងក្រោម៖

- ជានីតិបុគ្គលប្រតិស្តុត
- មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់តាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រង
- មានជំនាញវិជ្ជាជីវៈវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវលម្អិតនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធាន**អ.ស.ហ.** ។

៥. ក្រុមហ៊ុនគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៧២ .-

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងជាក្រុមហ៊ុនឬសាខាក្រុមហ៊ុនបរទេស ដែលបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុន



គណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងមក**ន.ប.ក.** តាមលក្ខខណ្ឌគោលដៅដូចខាងក្រោម៖

- ជានីតិបុគ្គលប្រតិស្រុត
- មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់តាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រង
- មានជំនាញវិជ្ជាជីវៈគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវលម្អិតនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណអាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធាន**អ.ស.ហ.** ។

ផ្នែកទី២

អភិបាលកិច្ចគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៧៣ ..

រាល់ការតែងតាំងឬផ្លាស់ប្តូរសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលឬគណៈគ្រប់គ្រងរបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពី**ន.ប.ក.** ។

មាត្រា៧៤ ..

បុគ្គលដែលជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលឬគណៈគ្រប់គ្រងរបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងត្រូវមានគុណវុឌ្ឍិ ស្របតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ“**សមស្រប**”រួមដូចខាងក្រោម៖

១. សុចរិតភាព សមត្ថភាព និងសុភវិនិច្ឆ័យក្នុងការបំពេញភារកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវលើមុខតំណែង
២. ការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការបំពេញភារកិច្ច
៣. លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាបុគ្គលដែលមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បណ្ណសន្យារ៉ាប់រង អ្នកទាមទារសំណងធានារ៉ាប់រង អតិថិជន និងឥណទាយរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដោយឡែករបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនិងគណៈគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធាន**អ.ស.ហ.** ។

មាត្រា៧៥ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងដែលធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែងតាំងអ្នកជំនាញគណនា បុព្វលាភធានារ៉ាប់រងដែលមានវិជ្ជាជីវៈ ដោយមានការអនុញ្ញាតជាមុនពី**ន.ប.ក.** ។

គុណវុឌ្ឍិ មុខងារ និងតួនាទីរបស់អ្នកជំនាញគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់ប្រធាន**អ.ស.ហ.** ។



ផ្នែកទី៣

ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុរបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៧៦ ..

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង មានកាតព្វកិច្ចរក្សាទុំបំរើដើមទុនអប្បបរមាក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការអាជីវកម្មនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ក្នុងករណីដែលទឹកប្រាក់នៃដើមទុនអប្បបរមានេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅសល់ក្រោមកម្រិតកំណត់ ក្រុមហ៊ុនត្រូវបំពេញបង្កប់វិញ។

ដើមទុនអប្បបរមារបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងអាចត្រូវឱ្យបង្កើន តាមការកំណត់របស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៧៧ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវមានដើមទុនអប្បបរមាជាប្រាក់រៀល ដែលអត្រាសម្ងួតនឹង៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) អេសឌីអ័រ តាមអត្រាពេលចេញអាជ្ញាបណ្ណ។

មាត្រា៧៨ ..

ដើមទុនអប្បបរមាដែលតម្រូវសម្រាប់អាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនជើងសាធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។ ដើមទុនអប្បបរមា មិនត្រូវស្ថិតក្រោមចំនួន៤០០ ០០០ ០០០ (បួនរយលាន)រៀល។

មាត្រា៧៩ ..

ដើមទុនអប្បបរមាដែលតម្រូវសម្រាប់អាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។ ដើមទុនអប្បបរមា មិនត្រូវស្ថិតក្រោមចំនួន៨០ ០០០ ០០០ (ប៉ែតសិបលាន)រៀល។

មាត្រា៨០ ..

ដើមទុនអប្បបរមាដែលតម្រូវសម្រាប់អាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនវាយតម្លៃហានិភ័យធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។ ដើមទុនអប្បបរមា មិនត្រូវស្ថិតក្រោមចំនួន៨០ ០០០ ០០០ (ប៉ែតសិបលាន)រៀល។

មាត្រា៨១ ..

ដើមទុនអប្បបរមាដែលតម្រូវសម្រាប់អាជីវកម្មក្រុមហ៊ុនគណនាបុព្វលាភធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។ ដើមទុនអប្បបរមា មិនត្រូវស្ថិតក្រោមចំនួន៨០ ០០០ ០០០ (ប៉ែតសិបលាន)រៀល។

មាត្រា៨២ ..

លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការកំណត់ដើមទុនអប្បបរមានិងកម្រិតសាធារណរបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់

ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៨៣ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង អាចធ្វើការវិនិយោគនូវមូលនិធិដែលលើសពីដើមទុនអប្បបរមា។ គោលការណ៍វិនិយោគនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៨៤ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវបង្កើតឱ្យមានគណៈកម្មាធិការវិនិយោគដែលជាអនុគណៈកម្មាធិការនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់ក្រុមហ៊ុន។ សមាសភាពនិងតួនាទីរបស់គណៈកម្មាធិការនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៨៥ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវរក្សាប្រាក់បម្រុងធានារ៉ាប់រងដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ចធានារ៉ាប់រង។ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគណនាប្រាក់បម្រុង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៨៦ ..

ក្នុងអំឡុងពេល៣(បី)ខែ ក្រោយពេលបញ្ចប់ឆ្នាំហិរញ្ញវត្ថុក្នុងអំឡុងពេលបន្ថែមណាមួយដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពី**ន.ប.ក.** ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្តល់មក**ន.ប.ក.** នូវរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវបានធ្វើសវនកម្មរួចហើយដោយសវនករដែលមានអាជ្ញាបណ្ណពិន័យឥតគណនេយ្យនិងសវនកម្ម។ របាយការណ៍នេះត្រូវធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពីគណនេយ្យនិងសវនកម្ម និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៨៧ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងទម្រង់មួយតាមការតម្រូវរបស់**ន.ប.ក.** ។

មាត្រា៨៨ ..

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពី**ន.ប.ក.** ចំពោះការជ្រើសរើសក្រុមហ៊ុនសវនកម្ម។ មានតែក្រុមហ៊ុនសវនកម្មដែលបានចុះបញ្ជីជាមួយ**ន.ប.ក.** ទេ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសវនកម្មលើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរបស់គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងបាន។

នីតិវិធីនិងគោលការណ៍កំណត់សម្រាប់ចុះបញ្ជីក្រុមហ៊ុនសវនកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។



មាត្រា៨៩ ..

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង ត្រូវផ្តល់ជូន **ន.ប.ក.** នូវរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុមុនធ្វើសវនកម្ម ជាប្រចាំត្រីមាសនិងប្រចាំឆ្នាំ។ របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុទាំងនោះរួមមានដូចខាងក្រោម៖

- តារាងតុល្យការ
- របាយការណ៍ចំណេញ-ខាតនិងរបាយការណ៍ចំណូលផ្សេងៗ
- របាយការណ៍មូលនិធិម្ចាស់ហ៊ុន
- របាយការណ៍លំហូរសាច់ប្រាក់
- កំណត់សម្គាល់របស់របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្រៅពីនេះ គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្តល់ជូន **ន.ប.ក.** នូវរបាយការណ៍ផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់។

របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុនេះ ត្រូវបញ្ជាក់អះអាងថាត្រឹមត្រូវនិងត្រូវផ្តល់ជូន **ន.ប.ក.** ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬតាមរយៈសារអេឡិចត្រូនិក។ គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្តល់របាយការណ៍នេះ ក្នុងទម្រង់មួយតាមការតម្រូវរបស់ **ន.ប.ក.** ។

មាត្រា៩០ ..

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងត្រូវផ្តល់ជូន **ន.ប.ក.** នូវរបាយការណ៍ប្រចាំខែក្នុងទម្រង់មួយតាមការតម្រូវរបស់ **ន.ប.ក.** ។

មាត្រា៩១ ..

គ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ស្តីពីការប្រឆាំងការលាងសម្អាតប្រាក់ និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម ច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងហិរញ្ញប្បទានដល់ការរីកសាយភាយអនុវត្តប្រល័យ និងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានស្តីពីអនុលោមភាពពន្ធចំពោះគណនីក្រៅប្រទេស។

ជំពូកទី៦

អធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង

មាត្រា៩២ ..

មន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ឱ្យពិនិត្យបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង ដោយអនុវត្តឱ្យស្របទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងជាប្រធាន **អ.ស.ហ.** ។

មាត្រា៩៣ ..

ការចុះអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រងនឹងប្រព្រឹត្តទៅជាប្រចាំឬដោយមិនចាំបាច់ជូនដំណឹងជាមុន តាមឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

មាត្រា៩៤ ..

នីតិវិធីអធិការកិច្ចធានារ៉ាប់រង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

**ជំពូកទី៧
ការផ្សះផ្សាវិវាទ**

មាត្រា៩៥ ..

ចំពោះគ្រប់វិវាទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាជីវកម្មធានារ៉ាប់រង ភាគីណាមួយនៃភាគីវិវាទអាចនាំយកវិវាទទៅជូន **ន.ប.ក.** ដើម្បីសម្រុះសម្រួលធ្វើការផ្សះផ្សាវិវាទមុននឹងប្តឹងទៅវេទិកាមជ្ឈត្តកម្មឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ចលើកលែងតែរឿងព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា៩៦ ..

បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមានវិវាទធានារ៉ាប់រងជាមួយគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រង មានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងវិវាទធានារ៉ាប់រងទៅគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងដើម្បីដោះស្រាយឬមក **ន.ប.ក.** ដើម្បីផ្សះផ្សាឱ្យសះស្បើយ។

មាត្រា៩៧ ..

ន.ប.ក. ត្រូវចាត់តាំងមន្ត្រីទទួលពាក្យបណ្តឹងវិវាទធានារ៉ាប់រង។

មាត្រា៩៨ ..

អ្នករងការប្តឹងត្រូវឆ្លើយតបដោយការបំភ្លឺ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៥(ប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីទទួលបានដីកាបញ្ជូនពាក្យបណ្តឹងពី **ន.ប.ក.** ។

មាត្រា៩៩ ..

រាល់ការសាកសួរព័ត៌មាននិងការប្រជុំផ្សះផ្សាវិវាទ នៅក្នុងដំណើរការបណ្តឹង ត្រូវធ្វើឡើងនៅ **ន.ប.ក.** ។

មាត្រា១០០ ..

ន.ប.ក. ត្រូវបញ្ចប់នីតិវិធីដំណើរការបណ្តឹង ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យបណ្តឹង។ ក្នុងករណីដែលភាគីវិវាទមិនសះស្បើយ ភាគីវិវាទអាចជ្រើសរើសនីតិវិធីបន្តដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩២ នៃច្បាប់ស្តីពីការធានារ៉ាប់រង។



មាត្រា១០១ ..

នីតិវិធីលម្អិតនៃការផ្សះផ្សារវិវាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ប្រធានអ.ស.ហ. ។

ជំពូកទី៨

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា១០២ ..

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ជាអ្នកត្រូវបានធានារ៉ាប់រង អាចចុះកិច្ចសន្យាធានារ៉ាប់រងជាមួយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ក្រៅស្រុកបាន តែចំពោះការធានារ៉ាប់រងលើហានិភ័យនៃការដឹកជញ្ជូនទំនិញជាអន្តរជាតិតាមផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក និង ផ្លូវអាកាស។

ជំពូកទី៩

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១០៣ ..

អាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រង វិញ្ញាបនបត្រ និងលិខិតអនុញ្ញាត ដែលបានផ្តល់ជូនគ្រឹះស្ថានធានារ៉ាប់រងទាំងអស់ អនុលោមតាមអនុក្រឹត្យលេខ១០៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ត្រូវបន្តសុពលភាពរហូតដល់ ផុតកាលកំណត់នៃអាជ្ញាបណ្ណធានារ៉ាប់រង វិញ្ញាបនបត្រ និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងនោះ។

ជំពូកទី១០

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១០៤ ..

អនុក្រឹត្យលេខ១០៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ត្រូវបាត់បង់អានុភាពអនុវត្តចាប់ពី ថ្ងៃដែលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន។

បទដ្ឋានគតិយុត្តក្រោមអនុក្រឹត្យលេខ១០៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ ត្រូវបន្តអានុភាព អនុវត្តរហូតមានបទដ្ឋានថ្មីមកជំនួស លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិណាដែលផ្ទុយនឹងស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា១០៥ ..

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា១០៦ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ទេសាភិបាលធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១១សីហា មិគសិរា ឆ្នាំឆ្លូវ ត្រីស័ក ព.ស. ២៥៦៥
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០២១



សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

កន្លែងទទួល៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យ សម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា១០៦
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ